

תת"ע 2185/08/21 - מדינת ישראל נגד לב אריה גרשמן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2185-08-21 מדינת ישראל נ' גרשמן
תיק חיצוני: 38216602664

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים לב אריה גרשמן

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום **15.08.21** בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

אין חולק, כי הדוח המהווה הזמנה לדין נמסר לידי המבקש עוד ביום 23.7.21 והוא הוזמן למענה ליום 15.8.21. המדובר בשיפוט מהיר.

יוצא איפוא שהמבקש ידע על הדיון אך בחר שלא להתייצב.

המבקש טוען כי **היה עסוק בעבודתו** ובשל שיבוש ביומנו לא התייצב לדיון.

לאור האמור לעיל והפסיקה אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (עייני: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י).

משלא היתה התייצבות לדיון נשפט הנאשם בהיעדר מכוח סעיף 240 לחסד"פ.

יצוין, כי הליך הערעור שהוגש על ידי המבקש אינו מעלה ואינו מוריד לעניין הבקשה דין אשר נבחנה על פי הישקולים שנקבעו בפסיקה.

יתר על כן בית המשפט יכול היה לדחות את הבקשה על הסף הואיל והוגשה בחלוף 30 יום מיום קבלת גזר הדין. אמנם נטען כי המבקש שינה כתובת, ואולם שינוי הכתובת נעשה בסמוך לאחר מועד הינתן גזר הדין על מועדו ידע המבקש.

יתר על כן אישור המסירה של גזר הדין (הודעת הקנס שנקבעה בגזר הדין) חתום, כך שהיה על המבקש לדעת כי ניתן בענינו גזר דין.

הטענה כי אין המדובר בחתימת המבקש תמוהה.

אילו המבקש לא היה בכתובת אליו נשלחה הודעת הקנס, שנקבע בגזר הדין כי אז אישור המסירה אמור היה לחזור לבית המשפט בציון " עזב " או " לא ידוע במען " .

אפילו נקבל טענת המבקש, כי אין המדובר בחתימתו הרי שבמועד החתימה על יפוי הכוח ב 27.12.21 ברור כי כבר ידע על פסק הדין, ומיום זה לכל המאוחר, היה עליו להגיש בקשה לבטול לפי סעיף 130 לחסד"פ.

המבקש לא עשה כן.

30 הימים הקבועים בסעיף 130 לחסד"פ להגשת בקשה חלפו ב 27.1.22.

יתר על כן גם לאחר מחיקת ערעורו ביום 11.1.22 לא הזדרז המבקש להגיש בקשה לפי סעיף 130 לחסד"פ. **הבקשה הוגשה אך ביום 11.2.22.**

בקשה לבטול יש להגיש בתוך 30 יום מיום הידוע למבקש דבר קיומו של גזר הדין ולא מיום מחיקת הערעור!

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד, שניתן בהיעדר (עיין גם עמדת בית המשפט עליון ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

לגופו של ענין, נטען כי המבקש אינו כופר וכי מטרת הבקשה לנסות להקל בעונשו.

עוד נטען, כי בשל התפרצות נגיף הקורונה יש מקום להתחשב.

מכאן שאין הגנה לגופו של אישום.

היה על המבקש להתייצב לדיון על מנת לשטוח טענותיו לעונש ואין זה מובן מאליו שבית המשפט יבטל גזר דין שניתן בהיעדר כדון בנסיבות שפורטו בבקשה.

העונש שהוטל הולם את העבירה וחומרתה ונסיבות עושה העבירה.

נגיף הקורונה אינו מילת קסם ואין בו כשלעצמו כדי להביא להענת ההליך מחדש.

לשאלת עיוות הדין, על מנת שיבוטל פסק דין בעילה של חשש לעיוות דין יש להצביע על שיקולים כבדי משקל **ולתמוך** אותם במסמכים וראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

הנטל לא הורם.

אין עיוות דין .

המפורט בבקשה דנן אינו עונה לדרישות הפסיקה.

סיכומו של דבר , הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.